

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2019:017.001510

Dosar nr. [REDACTED]

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VI-A CIVILĂ

Decizia Civilă Nr. 1510/2019

Ședința publică din data de 17 Aprilie 2019

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE [REDACTED]

Judecător [REDACTED]

Grefier [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de apelanta [REDACTED] REASIGURARI SA, împotriva sentinței civile nr. 3315/22.05.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, Secția a II-a Civilă în dosarul nr. [REDACTED] în contradictoriu cu intimata ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI [REDACTED], având ca obiect pretenții.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 03.04.2019 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 17.04.2019, când a decis următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin sentința civilă nr. 3315/22.05.2018, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București - Secția a II-a Civilă în dosarul nr. [REDACTED] a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamanta Gothaer Asigurari Reasigurari SA în contradictoriu cu pârâta Asociația De Proprietari [REDACTED].

Pentru a pronunța această soluție prima instanța a reținut următoarele:

La data de 14.01.2017, în urma căderii unei cantități de zăpadă de pe acoperișul blocului A 1, situat în București, B-dul [REDACTED] nr.1, sc.1, sector 1, aflat în administrarea pârâtei, a fost avariat autoturismul marca Toyota Avensis cu nr. de înmatriculare B 07 HLI.

Întrucât la data producerii accidentului, autoturismul era asigurat la [REDACTED] REASIGURĂRI SA, conform poliței de asigurare facultativă CASCO nr.20243561 din 30.06.2016(f.6), urmare a formulării de către proprietar a cererii de despăgubire pentru prejudiciile produse, s-a deschis dosarul de daună nr. 1033809-142 S, [REDACTED] REASIGURĂRI SA plătind despăgubirea cuvenită asiguratului său, în cuantum de 16.402,91 lei, conform extrasului de cont din 23.06.2017.(f.29-30).

Ca urmare a achitării despăgubirilor menționate, în temeiul art. 2210 N.C.Civ., reclamanta se subrogă în drepturile asiguratului său, pentru recuperarea sumei achitate.

Reclamanta a chemat în judecată pârâta Asociația de proprietari în administrarea căreia se află blocul de pe acoperișul căruia a căzut zăpada, solicitând obligarea sa la plata despăgubirilor pe temeiul răspunderii civile delictuale pentru prejudiciile cauzate de lucru, conform art. 1376 C.pr.civ, temei juridic reiterat de avocatul reclamantei, la interpelarea expresă a instanței, la termenul de judecată din 22.05.2018.

Instanța a reținut însă că, răspunderea Asociației de proprietari poate angajată doar pe temeiul dispozițiilor art. 1349 C.civ și nu pe temeiul dispozițiilor art.1376 Cod civil.

Astfel, potrivit art. 1349 alin. 1 C.civ:” cel care prin fapta sa ilicită cauzează altuia un prejudiciu are obligația de a-l repara”.

Raportat la circumstanțele de fapt ale speței, fapta ilicită cauzatoare a prejudiciului, care se reclamă, este neîndeplinirea/îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor legale, de către pârâta ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI, ca administrator al spațiilor comune ale condominiului, de a lua măsurile necesare dezapezirii acoperișului blocului, în condiții de siguranță sau de a lua orice măsuri necesare și oportune pentru a preveni desprinderea zăpezii de pe acoperiș și cauzarea unor accidente.

Astfel, conform art. 34 (1) din Legea 230/2007: "Administrarea, întreținerea, investițiile și reparațiile asupra proprietății comune sunt în sarcina asociației de proprietari." iar potrivit art. 3 lit. c proprietatea comună este reprezentată de toate părțile din condominiu care nu sunt apartamente sau spații cu altă destinație decât aceea de locuință. În același sens, conform dispozițiilor art. 649 alin. 1 lit. b C.civ, acoperișul este parte comună a condominiului.

Prin urmare, pârâta ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI [REDACTED] are o răspundere civilă delictuală pentru fapta proprie și nu pentru fapta lucrului.

De altfel, la această concluzie se poate ajunge și folosind un alt tip de deducție logică, întrucât nu defecțiunea lucrului-reprezentat de acoperiș - a cauzat căderea zăpezii ci inacțiunea sau acțiunea necorespunzătoare a Asociației.

Instanța a mai reținut că în acest sens s-a pronunțat și ICCJ secția I civilă prin decizia nr.279/4.02.2016.

Față de toate considerentele de mai sus, instanța a respins cererea reclamantei, de obligare a pârâtei la plata sumei de 16.402,91 lei, cu titlu de despăgubire, ca neîntemeiată.

Făcând aplicarea principiului *accessorium sequitur principale*, instanța a constatat ca fiind neîntemeiată și cererea reclamantei de obligare a pârâtei la plata dobânzii legale aferente sumei solicitată cu titlu de despăgubiri.

Instanța nu a acordat reclamantei nici cheltuielile de judecată solicitate, raportat la soluția dată, întrucât lipsește fundamentul juridic al acordării acestor cheltuieli, respectiv culpa procesuală a pârâtei.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta [REDACTED] REASIGURARI SA, solicitând admiterea apelului, modificarea sentinței atacate în sensul admiterii cererii de chemare în judecată așa cum/a fost formulată și obligarea pârâtei la:

I. plata sumei de 16.402,91 lei, reprezentând contravaloarea despăgubirii achitate de către [REDACTED] REASIGURĂRI SA în temeiul asigurării facultative CASCO,

II. plata dobânzii legale, calculate de la data pronunțării hotărârii executorii până la data plății efective a debitului,

III. plata cheltuielilor de judecată, reprezentând taxa judiciara de timbru, onorarii avocați, eventuale cheltuieli de legalizare, cheltuieli de deplasare și orice alte cheltuieli asimilate cheltuielilor de judecată.

În motivarea apelului, apelanta a arătat că prin sentința civilă nr. 3315/2018, pronunțată la data de 22.05.2018 de către Judecătoria Sectorul 1 București, instanța de judecată a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamanta [REDACTED] Reasigurări SA, împotriva paratei ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI [REDACTED] cu sediul în București, B-dul [REDACTED] nr.3, bl. Al, Sc.1, sector 1.

Consideră netemeinică și nelegală sentința pronunțată în cauză, având în vedere următoarele:

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei și în urma audierii martorului [REDACTED] rezultă faptul că la data de 14.01.2017, în urma căderii unei cantități însemnate de zăpadă înghețată de pe acoperișul blocului [REDACTED] administrat de parata, situat în București, B-dul [REDACTED] nr. 1, sc.1, sector 1, a fost avariat autoturismul marca Toyota Avensis, cu nr. de înmatriculare [REDACTED] care era parcat regulamentar.

Avariile produse la autoturismul marca Toyota Avensis, cu nr. de înmatriculare B 07 HLI au fost constatate de către organele de poliție, eliberându-se în acest sens Autorizația de reparații seria CA nr. 1092826/16.012017.

La data producerii accidentului autoturismul marca Toyota Avensis, cu nr. de înmatriculare B 07 HLI era asigurat la [REDACTED] REASIGURĂRI SA

conform Poliței CASCO nr. 20243561 din data de 30.06.2016, valabila de la data de 02.07.2016 pana la 01.07.2017.

În baza poliței de asigurare CASCO, [REDACTED] REASIGURĂRESA a deschis dosarul de dauna nr. 1033809 - 142S, achitând indemnizația în contul unității reparatoare care a efectuat reparația, pentru persoana păgubita, în cuantum total de 16.402,91 lei, conform Extrasului de cont, din data de 23.06.2017.

Cuantumul despăgubirii acordate este justificat cu Factura fiscala nr. INS-17-0198/27.02.2017, Factura fiscala nr. INS-17-0599/24.05.2017, Deviz calcul reparație din data de 17.02.2017, Autorizația de reparații seria CA nr. 1092826/16.01.2017, cât și prin Nota de constatare, din data de 16.01.2017, Nota de Reconstatare din data de 20.01.2017, întocmite de către inspectorul de daune al societății [REDACTED] REASIGURĂRI S.A.

Conform dispozițiilor prevăzute de art. 2.210. alin. (1) Cod civil „În limitele indemnizației plătite, asigurătorul este subrogat în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării împotriva celor răspunzători de producerea pagubei, cu excepția asigurărilor de persoane”, motiv pentru care [REDACTED] REASIGURĂRI SA este îndreptățită sa recupereze de la parata contravaloarea despăgubirilor acordate în cauza.

Consideră că în cauză sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale întrucât parata in calitate de paznic material si juridic nu și-a îndeplinit atribuțiile legale, în calitate administrator al spatiilor comune ale imobilului, de a lua masurile necesare deszăpezirii acoperișului, pentru a preîntâmpina căderea zăpezii si cauzarea unor accidente.

Potrivit art. 1.376 alin.(1) Cod Civil, „ Oricine este obligat să repare, independent de orice culpa, prejudiciul cauzat de lucrul aflat sub paza sa”.

Prin urmare, din prevederile legale învederate rezultă că pentru angajarea răspunderii civile pentru lucruri, se cer a fi întrunite cumulativ următoarele cerințe: existența unui fapt producător de prejudicii și legătura de cauzalitate dintre faptul respectiv și prejudiciu. Cu privire la vinovăție, aceasta nu trebuie să existe, răspunderea pentru prejudiciile cauzate de lucruri fiind antrenată independent de existența vinovăției celui răspunzător.

În cauză, existența prejudiciului îl reprezintă despăgubirea achitată de reclamantă pentru repararea avariilor constatate la autoturismul cu nr. B-07-HLI, asigurat CASCO.

Consideră că fapta ilicită săvârșită de pârâtă constă în neîndeplinirea obligației de a întreține și administra corespunzător circumstanțelor spațiul comun reprezentat de acoperișul blocului de pe care s-a produs prăbușirea stratului de zăpadă și gheață.

Conform art. 12 din HCGMB nr 120/2010, pârâta avea obligația ca pe timp de iarna sa îndepărteze țurțurii de gheata formați la nivelul acoperișului mobilului/construcției, să curețe în maximum 24 de ore după încetarea ninsorii.

Imobilul, Bloc Al, de pe care a căzut zăpada este un condominiu format din apartamente proprietate privată aflat în administrarea paratei Asociației de Proprietari Bloc Al care, potrivit art. 3 lit. c, d, g și art. 34 alin. 1 din Legea 230/2007 are obligația administrării, întreținerii și reparării asupra proprietății comune. Aceste text de lege coroborat cu art. 1376-1378 Cod civil, stabilește ca responsabilitatea producerii unor pagube pricinuite de căderea unor țurțuri, bucăți de gheață sau de zăpadă, de pe acoperișul sau fațada unui imobil revine in totalitate proprietarilor acelui imobil, fapt ce denota că pârâta poartă răspunderea pentru pagubele produse.

Apreciază că în cauză sunt aplicabile normele legale privind răspunderea pentru fapta lucrului, deoarece blocul și acoperișul blocului se afla sub paza paratei, iar autovehiculul cu nr. B-07-HLI a fost avariat în urma căderii zăpezii înghețate de pe acoperișul blocului Al, situat in București, B-dul Nicolae Titulescu nr.1, sector 1.

Inclusiv doctrina și jurisprudența au stabilit ca exista răspunderea civilă pentru fapta lucrului în situații, de exemplu: ruperea unor fire electrice și electrocutarea unor persoane ori animale, spargerea unei conducte de apa, surparea unui mal, căderea într-o groapă de canal neacoperita, căderea unui arbore, căderea gheții de pe acoperiș, căderea unei glastre cu flori așezate pe pervazul unei ferestre ori într-un balcon, etc. (Drept civil. Teoria generala a obligațiilor. C. Stasescu, C. Birsan, Editura Allbeck, ediția a VIII-a, pag. 300).

"În cazul anumitor lucruri considerate a fi *res nullius* (bunuri care nu sunt în proprietatea sau posesia niciunei persoane), *res derelictae* (lucruri abandonate) sau *res communes* [cum sunt aerul, lumina soarelui, energiile naturale (trăsnetele, avalanșele etc.)] nu poate fi angajată răspunderea delictuală în absența unui paznic juridic. Cu toate acestea, doctrina juridică franceză a apreciat că, în măsura în care aceste lucruri ajung în perimetrul unui imobil care se află sub paza juridică a unei persoane (acumularea de zăpadă și gheață pe acoperișul unei case, împrăștierea de nisip, fum, deșeuri sau substanțe toxice aduse de vânt, emisia de vapori în atmosferă în cadrul unui proces industrial care a cauzat formarea unei pelicule de polei pe șosea ori acoperirea drumului cu noroi adus de roțile unui utilaj agricol de pe câmp), aceasta trebuie să ia toate măsurile pentru a preveni producerea de prejudicii, în caz contrar răspunderea sa urmând a fi angajată (a se vedea G. Viney, P. Jourdain, *Trăite de droit civil*, p. 692-693)", (Noul Cod Civil - Comentariu pe articole, Flavius-Antoniou Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei, Editura C.H. Beck).

Consideră că în mod greșit instanța de fond a apreciat ca parata nu are răspundere civilă pentru fapta lucrului.

În susținerea acestui raționament instanța a invocat în mod greșit Decizia nr. 279/04.02.2016 a ICCJ - Secția I Civilă. În aceasta hotărâre, instanța supremă, a reținut răspunderea civilă delictuală, conform art. 1002 Cod civil 1864 (ruina edificiului), ca urmare a desprinderii unei părți din construcția unui bloc peste o persoană, producând vătămarea corporală a acesteia.

Prin urmare, nu există similitudine între speța dedusă judecării și cea invocată de instanța, întrucât circumstanțele producerii evenimentului și temeiurile răspunderii civile sunt diferite.

Pentru aceste motive, apreciază sentința apelată ca nelegală, motiv pentru care solicită admiterea apelului, iar pe fond, admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 466 și urm. Cod procedură civilă.

Intimata ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI [REDACTAT] a formulat întâmpinare, solicitând respingerea apelului formulat de către reclamanta-apelantă ca fiind neîntemeiat, cu plata cheltuielilor de judecată, pentru următoarele motive:

Apreciază ca instanța de fond în mod corect a respins cererea deoarece referitor la incidentul fata de care s-a acordat despăgubirea și care s-a produs la 14.01.2017, intimata Asociație nu se face vinovată de producerea prejudiciilor astfel cum au fost indicate și constatate.

Așa cum rezulta chiar din documentația comunicată de apelanta, autoturismul marca TOYOTA Avensis cu nr. De înmatriculare B-07-HLI se afla parcat, la momentul producerii evenimentului, într-un loc nepermis respectiv calea de acces pentru ridicarea deșeurilor menajere din spatele blocului. Spațiul mai sus descris era prevăzut cu plăcuta care purta mențiunea "Atenție, Nu parcați!", fapt ignorat atât de proprietarul autoturismului mai sus menționat cât și de alte persoane care parchează neregulamentar.

Apreciază că reaua-credință și culpa aparține conducătorului auto care a parcat autoturismul într-un loc special amenajat pentru depozitarea și ridicarea deșeurilor menajere.

În concluzie, cel care a parcat nu a respectat dispozițiile art. 63 alin. 4 din OUG nr. 195/2002 în sensul că parcarea trebuia realizată în spațiile special amenajate sau stabilite și semnalizate în mod corespunzător.

În speța, nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale și anume nu este îndeplinită condiția săvârșirii unei fapte ilicite și nici cea privind vinovăția, iar cu privire la cauzarea unui prejudiciu, intimata Asociație nu i se poate opune nici o constatare în lipsa acesteia.

Urmează a se observa ca nu exista procesul-verbal întocmit de Poliția Rutieră iar apelanta - reclamanta s-a întemeiat pe dispozițiile Codului civil referitoare la răspunderea civilă delictuală, în particular pe cele ale art. 1357 Cod civil, astfel că analizând faptul, ca nu exista întrunirea cumulativă a condițiilor răspunderii civile delictuale, respectiv existența unui prejudiciu, existența unei fapte ilicite, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și

prejudiciu și existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul, constând în neglijența sau imprudența cu care a acționat.

În cauză s-a dovedit existența unui prejudiciu, constând în despăgubirea acordată asiguratului său însă în mod corect instanța nu a putut reține existența unei fapte ilicite și a legăturii de cauzalitate dintre aceasta și prejudiciul suferit, pentru motivele expuse.

Cele două condiții ale răspunderii civile delictuale, respectiv existența unei fapte ilicite și existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu nu pot fi analizate separat, ci doar împreună, căci simpla desprindere a unei bucăți de gheață nu reprezintă o faptă ilicită în sine dacă nu are ca urmare producerea unui prejudiciu, astfel că este necesar să se stabilească dacă există legătură între căderea glieții și avariile autoturismului și numai în acest caz fapta capătă caracter ilicit.

Reclamanta-apelanta a procedat la plata despăgubirii către asiguratul său fără a face verificări cu privire la întrunirea elementelor răspunderii civile delictuale, doar pe baza declarațiilor propriului asigurat și acest lucru nu îi poate fi imputat, având libertatea de a acționa așa cum dorește în raport cu asigurații săi. Însă dacă dorește ca pe calea acțiunii în regres să fie obligat la plată cel răspunzător de producerea prejudiciului atunci elementele răspunderii civile delictuale trebuie dovedite deplin, iar simplele declarații ale asiguratului, persoană direct interesată, nu mai pot li considerate ca suficiente.

În fapt, deși persoana asigurată avea cunoștința ca locul unde parca nu era destinat parcării, aflându-se în culpă. Oricum la data producerii evenimentului la moment nu a fost făcută nicio constatare la fața locului, iar din probele ulterioare nu sunt evidențiate decât avarii ale autoturismului. Celelalte fotografii sunt efectuate ulterior 4 și pe de o parte nu sunt de natura a dovedi realitatea căderilor de gheață.

Cum declarația subiectivă poate sta la baza stabilirii modului în care avariile propriului autoturism s-au produs și mai ales care a fost amploarea acestora instanța nu a putut reține legătura de cauzalitate sau ca o asemenea cădere ar fi produs avariile invocate de asigurat. Plata despăgubirii de către asigurator s-a făcut în baza declarațiilor asiguratului, care nu a constatat personal modul în care s-au produs avariile, ci a aflat despre acest fapt de la alte persoane, cu privire la care asiguratorul nu a considerat necesar să le asculte nici în cadrul investigațiilor efectuate în cadrul dosarului de daună dar nici în cadrul procedurii judiciare.

În aceste condiții în mod corect instanța a constatat că nicio probă administrată nu dovedește realitatea căderilor de gheață și nici legătura de cauzalitate dintre eventualele căderi și avariile suferite de autoturismul asiguratului nu se poate reține legătura de cauzalitate dintre inacțiunea de "care am fost acuzat, ce ar fi permis aceste căderi de gheață, și prejudiciu.

Pentru toate aceste considerente apreciază că în mod corect instanța de fond a respins cererea, impunându-se de asemenea respingerea apelului și că deși s-a făcut dovada existenței unui prejudiciu, în cauză nu sunt îndeplinite două dintre elementele răspunderii, civile delictuale, neexistând o faptă ilicită și o legătură de cauzalitate dintre aceasta și prejudiciul suferit și fiindcă cele patru condiții necesare pentru a se putea atrage o asemenea răspundere trebuie îndeplinite cumulativ, nu mai consideră necesară analizarea existenței vinovăției intimei.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 205, art. 471 pct. 5, art. 453 Cod procedură civilă.

Apelanta [REDACTED] **REASIGURĂRI SA a formulat răspuns la întâmpinare**, arătând că potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei precum și în urma audierii martorului [REDACTED] rezultă faptul că la data de 14.01.2017, în urma căderii unei cantități însemnate de zăpada înghețată de pe acoperișul blocului A1, administrat de parata, situat în București, B-dul [REDACTED] nr. 1, sc. 1, sector 1, a fost avariat autoturismul marca Toyota Avensis, cu nr. de înmatriculare B-07-HLI, care era parcat regulamentar.

Martorul audiat în cauză a precizat ca parcat autovehiculul în dreptul ușii de la intrarea din spatele blocului [REDACTED] Prin întâmpinarea formulată, însăși pârâta recunoaște faptul că pe locul unde a fost parcat autoturismul mai parchează și alte persoane.

Consideră că în cauză sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale întrucât parata în calitate de paznic material și juridic nu și-a îndeplinit atribuțiile legale, în calitate administrator al spațiilor comune ale imobilului, de a lua măsurile necesare deszăpezirii acoperișului, pentru a preîntâmpina căderea zăpezii și producerea unor accidente.

Zona unde era parcat autovehiculul era și calea de acces a locatarilor la ușa din spatele blocului, iar prin neluarea măsurilor de deszăpezire le-a fost pusă în primejdie viața și sănătatea.

Consideră că fapta ilicită săvârșită de pârâtă constă în neîndeplinirea obligației de a întreține și administra corespunzător spațiul comun reprezentat de acoperișul blocului de pe care s-a produs prăbușirea stratului de zăpadă și gheață.

Conform art. 12 din HCGMB nr. 120/2010, pârâta avea obligația ca pe timp de iarnă să îndepărteze țurțurii de gheață formați la nivelul acoperișului imobilului și să curate în maximum 24 de ore după încetarea ninsorii.

Imobilul, Bloc A1, de pe care a căzut zăpada este un condominiu format din apartamente proprietate privată aflat în administrarea pârâtei Asociației de Proprietari [REDACTED] care, potrivit art. 3 lit. c, d, g și art. 34 alin. 1 din Legea 230/2007 are obligația administrării, întreținerii și reparării asupra proprietății comune.

Aceste text de lege coroborat cu prevederile art. 1357, 1376-1378 Cod civil, stabilește că responsabilitatea producerii unor pagube pricinuite de căderea unor țurțuri, bucăți de gheață sau de zăpadă, de pe acoperișul sau fațada unui imobil revine în totalitate proprietarilor acelui imobil, fapt ce denotă că pârâta poartă răspunderea pentru pagubele produse.

Pentru aceste motive, apreciază sentința apelată ca netemeinică și nelegală, motiv pentru care solicită admiterea apelului, iar pe fond, admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În apel nu au fost administrate probe noi.

Analizând sentința apelată prin prisma motivelor de apel și a dispozițiilor art. 480 C. proc. civ., tribunalul reține următoarele:

Criticile aduse de apelanta-reclamantă sentinței civile atacate privesc soluția primei instanțe de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată.

Tribunalul apreciază criticile apelantei-reclamante ca fiind *fondate*, pentru următoarele considerente:

Prin cererea de chemare în judecată dedusă judecății, reclamanta [REDACTED] Reasigurari SA a chemat în judecată pe pârâta Asociația de Proprietari [REDACTED] solicitând obligarea pârâtei la plata sumei de 16.402,91 lei, reprezentând contravaloarea despăgubirii achitate de reclamantă în temeiul asigurării facultative CASCO, la plata dobânzii legale calculată de la data pronunțării hotărârii executorii până la data plății efective a debitului, precum și la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de acest proces.

În privința situației de fapt, tribunalul va avea în vedere cele reținute de prima instanță prin sentința civilă apelată, respectiv că la data de 14.01.2017, în urma căderii unei cantități de zăpadă de pe acoperișul [REDACTED] situat în București, B-dul [REDACTED] nr.1, sc.1, sector 1, aflat în administrarea pârâtei, a fost avariat autoturismul marca Toyota Avensis cu nr. de înmatriculare B 07 HLI, precum și că, întrucât autoturismul era asigurat la [REDACTED] Reasigurări SA, conform poliței de asigurare facultativă CASCO nr.20243561 din 30.06.2016, urmare a formulării de către proprietar a cererii de despăgubire pentru prejudiciile produse, s-a deschis dosarul de daună nr. 1033809-142 S, [REDACTED] Reasigurări SA plătiind despăgubirea cuvenită asiguratului său, în cuantum de 16.402,91 lei.

Astfel, tribunalul constată că situația de fapt reținută de prima instanță nu a fost contestată în condițiile legii de partea care ar fi avut un interes să procedeze astfel, întrucât intimata-pârâtă nu a investit instanța cu o cerere de apel proprie împotriva considerentelor sentinței primei instanțe prin care s-a reținut că blocul de pe acoperișul căruia a căzut zăpada care a avariat autoturismul asigurat se afla în administrarea pârâtei Asociația de Proprietari [REDACTED]

În consecință, în privința considerentelor referitoare la situația de fapt trebuie reținută autoritatea de lucru judecat, în condițiile art. 430 alin. 1, 2 și 4 coroborat cu art. 477 alin. 1 teza I C. proc. civ.

Motivul care a stat la baza respingerii cererii de chemare în judecată de către prima instanță a fost acela că reclamanta și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 1376 C.civ care reglementează răspunderea civilă delictuală pentru prejudiciile cauzate de lucruri, prima instanță considerând că răspunderea pârâtei Asociația de proprietari poate fi angajată doar pe temeiul dispozițiilor art. 1349 C.civ și nu pe temeiul dispozițiilor art.1376 Cod civil.

Tribunalul consideră că prima instanță a realizat o calificare eronată a raporturilor juridice dintre părți și a făcut o aplicare greșită a prevederilor legale incidente în materie, pentru următoarele considerente:

Prima instanță a reținut că pârâta Asociația de Proprietari [redacted] are o răspundere civilă delictuală pentru fapta proprie și nu pentru fapta lucrului, întrucât fapta ilicită cauzatoare a prejudiciului este neîndeplinirea/îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor legale, de către pârâta Asociația de Proprietari, ca administrator al spațiilor comune ale condominiului, de a lua măsurile necesare dezapezirii acoperișului blocului.

Tribunalul reține că un principiu fundamental al procesului civil îl reprezintă principiul disponibilității care implică, printre altele, dreptul părților de a determina cadrul procesual din perspectiva obiectului, cauzei și părților, cât și din cea a apărărilor.

În conformitate cu prevederile art.9 al.2 C.pr.civ., obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților, iar potrivit art. 22 al.6 C.pr.civ. judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investirii, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.

Or, în prezenta cauză, reclamanta nu a invocat dispozițiile art. 1357 și urm. Cod civil, care reglementează răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, ci a înțeles să își întemeieze acțiunea pe dispozițiile art. 1376 Cod civil, potrivit cărora, oricine este obligat să repare, independent de orice culpă, prejudiciul cauzat de lucrul aflat în paza sa, motiv pentru care neglijența pârâtei cu privire la întreținerea acoperișului blocului și degajarea zăpezii prezintă relevanță numai în ceea ce privește eventuala înlăturare totală sau parțială a răspunderii civile delictuale.

Nici argumentul primei instanțe întemeiat pe decizia nr.279/04.02.2016 pronunțată de ICCJ Secția I Civilă nu este pertinent. Astfel, din considerentele deciziei respective, disponibilă pe site-ul www.scj.ro-secțiunea jurisprudență, Tribunalul constată că în acea cauza Înalta Curtea de Casație și Justiție nu a statuat asupra răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie a Asociației de proprietari, ci, fiind investită cu recursul declarat de recurentul-pârât Municipiul Galați, ÎCCJ a reținut că recurentul nu contestă incidența în cauză a prevederilor art. 1002 din Codul civil de la 1864 și nici caracterul obiectiv al răspunderii proprietarului pentru prejudiciul produs prin ruina edificiului ce-i aparține, angajată în acest temei, ci ceea ce critică recurentul este interpretarea pe care instanța de apel a dat-o prevederilor art. 1003 din același cod(privind caracterul solidar al răspunderii), Înalta Curte apreciind că aceste critici nu sunt fondate.

În acord cu apelanta-reclamantă, tribunalul reține că doctrina și jurisprudența au stabilit ca exista răspunderea civilă pentru fapta lucrului în situații cum ar fi: ruperea unor fire electrice și electrocutarea unor persoane ori animale, spargerea unei conducte de apă, surparea unui mal, căderea într-o groapă de canal neacoperita, căderea unui arbore, căderea gheții de pe acoperiș, căderea unei glastre cu flori așezate pe pervazul unei ferestre ori într-un balcon, etc. De asemenea, "În cazul anumitor lucruri considerate a fi *res nullius* (bunuri care nu sunt în proprietatea sau posesia niciunei persoane), *res derelictae* (lucruri abandonate) sau *res communes* [cum sunt aerul, lumina soarelui, energiile naturale (trăsnetele, avalanșele etc.)] nu poate fi angajată răspunderea delictuală în absența unui paznic juridic. Cu toate acestea, doctrina juridică franceză a apreciat că, în măsura în care aceste lucruri ajung în perimetrul unui imobil care se află sub paza juridică a unei persoane (acumularea de zăpadă și gheață pe acoperișul unei case, împrăștierea de nisip, fum, deșeuri sau substanțe toxice aduse de vânt, emisia de vapori în atmosferă în cadrul unui proces industrial care a cauzat formarea unei pelicule de polei pe șosea ori acoperirea drumului cu noroi adus de roțile unui utilaj agricol de pe câmp), aceasta trebuie să ia toate măsurile pentru a preveni producerea de prejudicii, în caz contrar răspunderea sa urmând a fi angajată (a se vedea G. Viney, P. Jourdain, *Traité de droit*

civil, Noul Cod Civil - Comentariu pe articole, Flavius-Antoniou Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei, Editura C.H. Beck).

Dispozițiile art. 1376 din Codul civil reglementează răspunderea civilă delictuală pentru prejudiciile cauzate de lucruri, răspundere obiectivă, independentă de culpa, care este angajată în persoana paznicului juridic al lucrului ori de câte ori prin acțiunea lucrului se cauzează unei alte persoane un prejudiciu.

Din prevederile legale menționate rezultă că pentru angajarea răspunderii civile delictuale pentru fapta lucrului se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: existența unei acțiuni a lucrului, existența unui prejudiciu, existența unui raport de cauzalitate între acțiunea lucrului și prejudiciu și deținerea pazei juridice a lucrului de către persoana chemată să răspundă.

În cauza de față, există acțiunea autonomă a unui lucru reprezentat de acoperișul blocului aflat în administrarea asociației pârâte. În acest sens, instanța reține că deplasarea și căderea zăpezii acumulate pe acoperișul blocului s-au produs fără intervenția directă sau indirectă a vreunei persoane.

Prejudiciul produs a constat în avarierea autovehiculului cu număr de înmatriculare B-07-HLI, îndeplinind și condițiile cerute de lege pentru a se putea obține repararea lui și anume, de a avea un caracter cert și de a nu fi fost reparat încă. Prejudiciul are caracter cert, fiind dovedit de constatările agentului de poliție consemnate în autorizația de reparații, de planșele foto, de notele de constatare și de devizul de reparații depuse la dosarul primei instanțe.

Căderea de zăpadă de pe acoperișul blocului [REDACTED] a avut ca urmare directă avarierea autovehiculului cu număr de înmatriculare B-07-HLI, aspect ce rezultă din întreg probatoriul administrat, astfel încât legătura de cauzalitate este evidentă. Susținerile intimitei-pârâte potrivit cărora nicio probă administrată nu dovedește realitatea căderilor de zăpadă și nici legătura de cauzalitate dintre eventualele căderi și avariile suferite de autoturismul asiguratului sunt contrazise de adresa de răspuns transmisă de Asociația de proprietari către societatea de asigurare, prin care pârâta nu a contestat producerea evenimentului din data de 14.01.2017 în împrejurările indicate, ci a invocat că Asociația de proprietari nu se face vinovată de producerea pagubelor, întrucât culpa aparține conducătorului auto care a parcat autoturismul într-un loc nepermis (fila 33 în dosarul primei instanțe).

Stabilirea persoanei care deține paza juridică a lucrului se face potrivit art. 1377 Cod civil, care prevede că are paza lucrului proprietarul sau cel care, în temeiul unei dispoziții legale sau al unui contract ori numai în fapt, exercită în mod independent controlul și supravegherea asupra lucrului sau se servește de acesta în interes propriu.

În speță, considerentele sentinței primei instanțe, prin care s-a reținut că blocul de pe acoperișul căruia a căzut zăpada care a avariat autoturismul cu număr de înmatriculare B-07-HLI se afla în administrarea pârâtei Asociația de Proprietari [REDACTED] au trecut în autoritatea lucrului judecat, întrucât intimata-pârâtă nu a investit instanța cu o cerere de apel proprie împotriva acestor considerente, așa cum s-a reținut mai sus.

Potrivit art. 649 alin. 1 lit. b) Cod civil, structura, structura de rezistență, pereții perimetrali și despărțitori, acoperișul și terasele sunt considerate părți comune din clădirile cu mai multe etaje și apartamente. În același sens sunt și prevederile art. 44 alin. 1 din H.G. nr. 1588/2007, care stabilesc că cheltuielile cu privire la structura de rezistență, fațadele, acoperișul și altele asemenea, conform prevederilor din acordul de asociere reprezintă cheltuieli ale asociației stabilite pe cota-parte indiviză de proprietate.

Potrivit art. 4 din Legea nr. 230/2007, asociația de proprietari are drept scop administrarea și gestionarea proprietății comune care, pe lângă drepturi, impune obligații pentru toți proprietarii, iar consecințele neluării măsurilor de organizare și funcționare cu privire la administrarea și gestiunea proprietății comune sunt în răspunderea juridică a tuturor proprietarilor sau a reprezentanților acestora, după caz. Conform art. 34 alin. 1 din Legea nr. 230/2007, administrarea, întreținerea, investițiile și reparațiile asupra proprietății comune sunt în sarcina asociației de proprietari.

Având în vedere prevederile legale menționate, în speță, paza juridică a lucrului care a produs prejudiciul aparține pârâtei, care exercită în mod independent controlul și supravegherea

asupra acoperișului blocului, întrucât acesta face parte din structura clădirii și din proprietatea comună care se află în administrarea și gestionarea asociației de proprietari.

În ceea ce privește vinovăția pentru prejudiciul produs, tribunalul reține că în cauza de față temeiul de drept invocat și în raport de care trebuie analizate pretențiile reclamantei este reprezentat de dispozițiile art. 1376 Cod civil ce reglementează răspunderea pentru fapta lucrului, or pentru această formă de răspundere nu este necesară dovada culpei, fiind vorba de o formă de răspundere obiectivă. Astfel, potrivit art. 1376 alin. 1 Cod civil, răspunderea civilă delictuală pentru prejudiciile produse de lucruri intervine independent de orice culpă.

Având în vedere dispozițiile speciale ale art. 1380 Cod civil, răspunderea este înlăturată numai atunci cât prejudiciul este cauzat exclusiv de fapta victimei înseși ori a unui terț sau este urmarea unui caz de forță majoră.

În doctrină s-a reținut că fapta victimei presupune o conduită anormală indiferent dacă îi poate fi sau nu imputabilă, prin asumarea riscului cauzării prejudiciului. Paznicul juridic este exonerat de răspundere numai dacă sunt întrunite condițiile exteriorității, irezistibilității și imprevizibilității. Conduita victimei trebuie să fie exterioară lucrului, participând direct la cauzarea prejudiciului. Implicarea victimei este evaluată după criteriul normalității conduitei sale pe care ar trebui să o adopte în societate, fiind apreciată obiectiv, în raport de consecințele păgubitoare produse.

De asemenea, „anunțul care exclude sau limitează răspunderea” reprezintă o informare prealabilă făcută de cel care desfășoară o anumită activitate în societate, adresată unei anumite persoane sau publicului larg, cu privire la existența pericolului de producere a unor prejudicii, în anumite împrejurări, făcută cu intenția de a obține înlăturarea sau doar diminuarea răspunderii civile. Dacă anunțul a fost anterior adus la cunoștința victimei, ar putea avea rolul unei avertizări asupra pericolului, iar în măsura în care aceasta nu acționează cu precauție și diligență pentru a înlătura riscul producerii de daune, cu toate că ar fi avut posibilitatea, poate fi personal răspunzătoare, în acest sens fiind dispozițiile art. 1356 alin. 2 coroborat cu art. 1371 alin. 1 Cod civil.

În speță, prejudiciul s-a produs urmare a culpei exclusive a pârâtei Asociația de Proprietari, care nu a luat măsuri pentru înlăturarea zăpezii de pe acoperișul blocului, conform obligațiilor impuse de art. 12 din Anexa nr. 1 la H.C.G.M.B. nr. 120/2010.

Astfel, tribunalul reține că pârâtei îi revenea sarcina de a dovedi, potrivit art. 249 C. proc. civ., existența unei cauze exoneratoare de răspundere, dar o astfel de dovadă nu a fost făcută în cauză.

În speță, nu se poate reține fapta victimei, întrucât pârâta nu a administrat dovezi din care să rezulte că, la momentul producerii evenimentului, autovehiculul cu număr de înmatriculare B-07-HLI a fost staționat într-un loc nepermis respectiv pe calea de acces pentru ridicarea deșeurilor menajere din spatele blocului.

De asemenea, nu s-a putut reține incidența art. 1356 alin. 2 Cod civil, având în vedere că pârâta nu a probat că pericolul căderii de zăpadă de pe bloc era semnalat sau că spațiul în care a fost parcat autoturismul era prevăzut cu plăcuta care purta mențiunea "Atenție, Nu parcați!", așa cum susține pârâta.

În consecință, tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile angajării răspunderii civile delictuale a intimatului-pârâte, pe temeiul dispozițiilor art. 1376 Cod civil, potrivit cărora, oricine este obligat să repare, independent de orice culpă, prejudiciul cauzat de lucrul aflat în paza sa.

În conformitate cu art. 1385 alin. 1 Cod civil, prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se stabilește altfel, iar prevederile art. 1386 alin. 1 Cod civil stabilesc că repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu puțință ori victima nu este interesată de reparația în natură, prin plata unei despăgubiri.

În concluzie, sunt îndeplinite toate condițiile pentru angajarea răspunderii civile delictuale a pârâtei Asociația de Proprietari, consecința fiind obligația pârâtei de reparare a prejudiciului material produs proprietarului autoturismului avariat, cu nr. de înmatriculare B-07-HLI.

În aceste condiții, devin aplicabile în cauză dispozițiile speciale, în materie de asigurare, respectiv art. 2208 alin. 1 și art. 2210 alin. 1 C.civ., care prevăd, pe de o parte, că, în cazul producerii riscului asigurat, asiguratorul va plăti indemnizația de asigurare, în condițiile

stipulate în contract, iar, pe de altă parte, că, în limitele indemnizației plătite, asiguratorul se subrogă în toate drepturile asiguratului contra celor răspunzători de producerea pagubei.

Cum societatea reclamantă, în calitate de asigurator al proprietarului autoturismului avariat, a achitat c/val. prejudiciului în suma de 16.402,91 lei, în baza art. 2210 alin.1 C.civ., reclamanta s-a subrogat în drepturile asiguratului, inclusiv acela de a recupera de la pârâtă, c/val. sumei achitate în contul asiguratului său.

Față de cele mai sus expuse, tribunalul constată că este întemeiată cererea reclamantei de obligare a pârâtei la plata sumei datorate cu titlu de despăgubire, în cuantum de 16.402,91 lei.

Referitor la capătul accesoriu de cerere, privind obligarea pârâtei la plata dobânzii legale penalizatoare aferente perioadei cuprinse între data pronunțării hotărârii executorii și data plății efective a debitului, tribunalul constată că și acest capăt de cerere este întemeiat, urmând a face aplicarea dispozițiilor art. 1523 alin. 2 lit. e), art. 1535 alin. 1 C.civ., art. 2 și art. 3 alin. 2 din OG nr. 13/2011.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 480 alin. 2 C.proc.civ., tribunalul urmează a admite apelul declarat apelanta-reclamantă.

Ca atare, va schimba în tot sentința civilă apelantă, în sensul că va admite cererea de chemare în judecată și va obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 16.402,91 de lei, cu titlu de despăgubire, precum și la plata dobânzii legale penalizatoare aferentă acestei sume, calculată de la data pronunțării hotărârii executorii (17.04.2019) până la achitarea integrală a debitului.

De asemenea, va obliga pârâta la plata către reclamantă a sumei de 2.234,14 lei cu titlul de cheltuieli de judecată în primă instanță, constând în 925,14 lei taxă de timbru și 1.309 lei onorariu de avocat (filele 39, 47-49 în dosarul primei instanțe).

În temeiul art. 482 raportat la art. 453 alin. 1 C.proc.civ, tribunalul va obliga intimata la plata către apelantă a sumei de 462,57 lei cu titlul de cheltuieli de judecată în apel, reprezentând contravaloare taxă de timbru (fila 42 în dosarul de apel).

Față de soluția care urmează a fi pronunțată asupra cererii de apel, tribunalul va respinge cererea intimatei de obligare a apelantei la plata cheltuielilor de judecată în apel, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:**

Admite apelul formulat de apelanta [REDACTED] **REASIGURARI SA**, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. [REDACTED] CUI [REDACTED], cu sediul în București, Str. [REDACTED], sector 1, cu sediul procesual ales la Cabinet de Avocat Iancu Marian Salapa din București, B-dul Ferdinand I nr. 134, sector 2, împotriva sentinței civile nr. 3315/22.05.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, Secția a II-a Civilă în dosarul nr. [REDACTED] în contradictoriu cu intimata **ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI** [REDACTED] cu sediul în București, B-dul [REDACTED] nr. 3, bl. A1, sc. 1, sector 1.

Schimbă în tot sentința apelată, în sensul că:

Admite cererea de chemare în judecată.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 16.402,91 de lei, cu titlu de despăgubire, precum și la plata dobânzii legale penalizatoare aferentă acestei sume, calculată de la data pronunțării hotărârii executorii (17.04.2019) până la achitarea integrală a debitului.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 2.234,14 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată în primă instanță, constând în taxa judiciară de timbru și onorariu avocat.

Obligă intimata la plata către apelantă a sumei de 462,57 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată în apel, constând în taxa judiciară de timbru.

Respinge cererea intimatei de obligare a apelantei la plata cheltuielilor de judecată în apel, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare.
Cererea de recurs se depune la Tribunalul București - Secția a VI-a Civilă.
Pronunțată astăzi, 17.04.2019, și pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,
Judecător - [REDACTED]

JUDECĂTOR,
[REDACTED]

GREFIER,
[REDACTED]

Red.jud. A.L.V./tehnored. A.L.V./E.A.
4 ex./09.04.2020

Judecătoria Sectorului 1 București - dosar nr. [REDACTED]

Judecător fond - Ramona Oana Rogoz

Comunicat .....

Ex. ....

Conf. eu orig. Aldea

ROMÂNIA 8.12.2020.
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A V-A CIVILĂ

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul nr. [REDACTED] la această instanță,
se legalizează de noi.

GREFIER SCF,

*Decizie nr. 930/25.11.2020
2020-55*

